

Секція 1: Теорія та історія держави і права, філософія права.

РІВНІ І НАПРЯМИ ОПТИМІЗАЦІЇ МЕХАНІЗМУ ФОРМУВАННЯ ТА РЕАЛІЗАЦІЇ КОМПЛЕКСНИХ І АДРЕСНИХ ДЕРЖАВНИХ МОЛОДІЖНИХ ПРОГРАМ

Гавловська А.О.

старший викладач кафедри галузевого права
Херсонського державного університету

Передумовами оптимізації юридичного механізму формування та реалізації комплексних і адресних державних молодіжних програм є загальнодержавні процеси щодо створення та впровадження на всіх державних рівнях нової системи європейських цінностей українського суспільства. А саме, закріплення статусу людини, її прав, інтересів та свобод як найбільшої соціальної і державної цінності.

Виходячи з вищезазначеного, оптимізація юридичного механізму формування і реалізації комплексних та адресних державних молодіжних програм повинна бути спрямована на подальше створення та нормативно-правове закріплення міжнародних, правових, організаційно-адміністративних, економічних, інформаційних та політичних умов соціального становлення і розвитку молоді в Україні.

При дослідженні питання оптимізації механізму формування та реалізації комплексних та адресних державних молодіжних програм слід проаналізувати рівні молодіжної політики за зразком рівнів соціальної політики, визначених Івановою О. Л. [1]. Отже, оптимізація даного механізму повинна здійснюватися на наступних рівнях:

1. Рівень визначеності молодіжної політики та її планування Верховною Радою України, місцевими органами виконавчої влади, Кабінетом Міністрів України.

2. Рівень забезпечення реалізації політики у сфері державних молодіжних комплексних і адресних програм відповідними міністерствами, державними комітетами, центральними органами виконавчої влади із спеціальним статусом.

3. Рівень реалізації державної молодіжної комплексної і адресної програми щодо визначених проблем окремих груп молоді Державним центром соціальних служб для молоді, Державним фондом сприяння молодіжному житловому будівництву та іншими відповідними соціальними інституціями.

4. Рівень служби, в якій працюють безпосередньо з молоддю в межах реалізації тих чи інших державних молодіжних комплексних і адресних програм (відповідні відділи центрів соціальних служб для молоді, громадські молодіжні організації та громадські організації, які мають на меті захист прав та інтересів молоді тощо.).

5. Рівень, на якому знаходиться служби, що мають справу з проблемою як індивідуальною вимогою. На цьому рівні працюють інформаційні, консультативні служби, відповідні відділи органів, які визначають суть проблем та спрямовують клієнтів до відповідних служб або спеціалістів [1].

В результаті дослідження ми можемо виділити такі напрями оптимізації юридичного механізму формування і реалізації комплексних та адресних державних молодіжних програм, як:

1. Організаційний напрям – вдосконалення кількісних та якісних показників системи суб'єктів механізму формування та реалізації комплексних і адресних державних молодіжних програм.

2. Правовий напрям – вдосконалення та систематизація законодавства, усунення прогалин та колізії норм права.

3. Соціально-економічний напрям – пріоритетна спрямованість комплексних та адресних державних молодіжних програм на вирішення соціально-економічних потреб молоді (наприклад, працевлаштування, зайнятість молоді, допомога при здійсненні підприємницької діяльності, підтримка сільської та обдарованої молоді [2]).

4. Профілактичний напрям – профілактика розвитку негативних соціальних явищ серед української молоді.

5. Міжнародний напрям – встановлення міжнародних зв'язків в сфері формування і реалізації комплексних та адресних державних молодіжних програм (наприклад, для м. Херсона співпраця з містом-побратимом Шумен (Республіка Болгарія), перейняття досвіду роботи муніципальних органів Польської Республіки в даній галузі тощо).

6. Методологічний напрям – вироблення єдиного державного стандарту методики формування та реалізації комплексних і адресних державних молодіжних програм.

7. Моніторинговий напрям – створення механізму здійснення моніторингу перспективних, проміжних та кінцевих результатів формування та реалізації комплексних і адресних державних молодіжних програм.

8. Політичний напрям – залучення молодих людей до активного політичного та соціально життя суспільства.

9. Системний підхід – системна алгоритмізація юридичних механізмів вирішення проблемних питань окремих молодіжних соціальних груп та молодих осіб [3].

10. Реформаторський напрям – формування та реалізація комплексних та адресних державних молодіжних програм, як частина процесу демократичного і гуманістичного реформування держави та суспільства.

11. «Людський вимір» у формуванні та реалізації комплексних і адресних державних молодіжних програм. Поняття «людський вимір» у філософській думці означає, що головним суб'єктом виміру соціально-економічних процесів є не «масова» людина, а особистість, яка уособлює певну соціальну спільноту, персоніфікує її. На думку, Л. Шюца аспектові «людського виміру» слугує поняття «життєвий світ» (суспільний простір буття індивіда, уявлення про яке не «навантажене» теоретичними міркуваннями й узагальненнями, а вибудовується на власному досвіді) [4]. Тому «людський вимір» у формуванні та реалізації комплексних і адресних державних

молодіжних програм – це відкритість і безпосередність участі молодих осіб у молодіжній політиці через її дієвий інтерес до формування та реалізації комплексних та адресних державних молодіжних програм.

Отже, серед рівнів оптимізації механізму формування та реалізації комплексних і адресних державних молодіжних програм ми визначили наступні: рівень нормативно-правового забезпечення, рівень організаційного (в т.ч. і матеріально-технічного, фінансового та ресурсного) забезпечення, рівень соціального забезпечення. А серед основних напрямів – організаційний, правовий, соціально-економічний, профілактичний, міжнародний, методологічний, моніторинговий, політичний, системний, реформаторський та інші.

Список використаних джерел:

1. Іванова О. Л. Соціальна політика : теоретичні аспекти курс лекцій / О. Л. Іванова; ред. Ю. Г. Попсуєнко; Нац. ун – т " Києво – Могилянська академія, Школа соц. Роботи. – Київ ; КМ Академія. 2003. – 107 с.
2. Тимофеева Р.И. Методология изучения конституционно-правовых основ реализации государственной молодежной политики: монография / Р. И.Тимофеева ; Федеральное агентство по образованию, Гос. образовательное учреждение высш. проф. образования Башкирский гос. ун-т. - Уфа: РИО БашГУ, 2006 (Уфа: Множ. участок Башк. гос. ун-та). - 125 с.
3. Зумакулова З.А. Государственная молодежная политика в современной России: правовые аспекты: автореферат дис.... кандидата юридических наук: 23.00.02. – Ростов на Дону, 2004. – 15 с.
4. Філософія: Навчальний посібник (для студентів 2 курсу ФПО і заочного навчання). Авт. Радіонова Л.О. – Харків: ХНАМГ, 2006. – 142 с.